

## MÄSTAREN AV DEN BLÅ MANTELN.

MANLY PALMER HALL ÄR EN AV VÄSTERNS STORA METAFYSISKA LÄRARE OCH BERÄTTARE. FÖR ETT ANTAL ÅR SEDAN TALADE HAN IN EN SERIE RADIOPROGRAM, VILKA RADIERADES ÖVER CALIFORNIEN. ETT AV DE BÄSTA DÄR TITELN MÄSTAREN AV DEN BLÅ MANTELN.

I EN PROSA VARMARE ÄN DEN HAN VANLIGEN ANVÄNDE FRÅN TALARSTOLEN, TECKNADE MANLY HALL BILDEN AV EN GAMMAL ALKEMIST I SITT LABORATORIUM, DÄR DENNE FLITIGT ARBETADE MED SINA KEMIKALIER OCH RETORTRAR. DENNE ÅLDRADE FORSKARE I MYSTERIERNÄ SÖKTE TÅLMODIGT EFTER LIVSELEXIRET FÖR ATT KUNNA DELA DET MED SINA DÖDLIGA MEDVANDRARE. MEN TROTS ALLA STUDIER OCH ALLT ARBETE UNDER HELA 40 ÅRS TID, VAR HAN TVINGAD MEDGE, ATT HAN INTE HADE FUNNIT LÖSNINGEN TILL MYSTERIET. DÄR HAN SATT LÄT HAN HUVUDET SJUNKA I ARMARNA OCH HAN UNDERADE BEDRÖVAD OM HAN HELA SITT LIV KANSKE SÖKT I EN ÅTERVÄNDSGRÄND.

"I VARJE FALL HAR JAG MISSLYCKATS", KLAGADE HAN. "ÄNTINGEN KÄNDE DE SOM SKREV INTE TILL HEMLIGHETEN, ELLER OCKSÅ HAR JAG INTE FÅTT UT DEN RÄTTA INNEDÖRDEN I DERAS ORD." SÅ KOM EN ANNAN TANKE FÖR HONOM. HAN LADE SINA DÖCKER ÅT SIDAN, OCH STÄNGDE SINA MÅNGA SKÅP MED FLASKOR OCH RETORTRAR. HAN SATTE SIG NED IGEN I SIN STORA STÖL, DÖJDE SITT HUVUD I BÖN, OCH LIKT ETT BARN FRÅGADE HAN VILKEN VÄG HAN DORDE VANDRA. HAN ANROPADE DE MÄKTIGA SOM GÅTT FÖRE HONOM. HAN KALLADE DEN URÅLDRIGA ALKEMINS MYSTIKER ATT LEDA HANS STEG, SÅ ATT HAN MÅTTE FÅ LÄRA SANNINGARNA OCH BLI I STÅND ATT TJÄNA SINA MEDMÄNNISKOR.

PLÖTSLIGT, SOM HAN SATT DÄR, SADE EN RÖST TILL HONOM: "BRODER, VAD SÖKER DU?"

DEN GAMLE ALKEMISTEN SÅG UPP MED STÖRSTA FÖRVÅNING OCH VÄNDE SIG I SIN STÖL, FÖR HAN VISSTE ATT INGEN KUNDE HA KÄNT TILL HANS HEMLIGHET PÅ DENNA UNDANGÖMDA PLATS, ELLER KUNDE HA KOMMIT IN SÅ TYST ATT HAN INTE STÖRTS I SINA TANKAR. EN LÅNG, SMÄRT MAN MED MÖRKA ÖGON OCH DRED, ÄDEL PANNA STOD BAKOM HONOM, FRÅN HUVUD TILL FOT INSVEPT I EN UNDERLIG INDIGOFÄRGAD MANTEL. FRÄMLINGEN VEK UPP KAPPAN OCH HANS LÅNGA SMALA HÄNDER HÖLL TILLBAKA DESS VECK.

"VEM ÄR DU?" FRÅGADE ALKEMISTEN ÖVERRASKAD, "VEM KOMMER SÅ OCH STÖR I MIN AVSKILJDHET?"

JAG ÄR DEN JAG ÄR, SVARADE FRÄMLINGEN. "DU KAN KALLA MIG FÖR BRODERN AV DEN BLÅ MANTELN. DU KÄNNER MIG INTE, MEN JAG KÄNNER DIG. I MÅNGA ÅR HAR DU ARBETAT PÅ DENNA PLATS MED ATT SÖKA DET SANNA SVARET PÅ LIVETS GÅTA OCH LÖSNINGEN TILL VARANDETS MYSTERIUM. MÅNGA GÅNGER HAR JAG VARIT DIG BEHJÄLPLIG, MEN DET KUNDE DU INTE VETA - INTE FÖRRÄN DU KALLADE PÅ MIG KUNDE JAG KOMMA. DU HAR SÖKT I HELA DE NATURLIGA TINGENS VÄRLD, MED BOK OCH PENTAGRAM, MED TELESKOP, SMÄLTDEGEL OCH RETORTRAR. TROTS ATT DU STUDERAT LÄNGE, HAR DU INTE TILLÄGNAT DIG ALKEMINS MYSTERIER. DU VET ENDAST OBETYDLIGT MER OM DE DJUPARE HEMLIGHETERNA NU ÄN NÄR DU DÖRJADE. DET FINNS MÄNNISKOR I VARS SJÄLAR ALKEMISTEN EVIGT LEVER, OCH VILKA I SITT EGET HJÄRTAS INNERSTA MEDALJONG DÄR DET FÖRLORADE UNIVERSALBOTEMEDLET, I VARS INNERSTA VÄSEN LIVSELEXIRET FLÖDAR, OCH SOM KÄNNER HEMLIGHETEN MED UGNEN I VILKEN DE VISES STEN BLIR TILL. LÄGG IFRÅN DIG DINA DÖCKER OCH KOLVAR FÖR EN STUND, OCH LÄR OM VÄGEN SOM LEDER TILL LJUSET".

DEN GAMLE ALKEMISTEN LUTADE SIG TILLBAKA I SIN STÖL, OCH MED ÖGONEN FIXERADE HAN DEN OBJUDNE GÄSTENS ANSIKTE. MED KORSADE DEN SATTE SIG BRODERN I DEN BLÅ MANTELN NED DREVID HONOM OCH TALADE MJUKT OCH MELODISKT PÅ ETT SÄTT SOM VEDERKVIKTE DEN ENSAMME SÖKARENS HJÄRTA, OCH LÄRDE HONOM OM LJUSET SOM HAN SÅ LÄNGE HADE SÖKT.

"VET DÅ, BRODER", SADE MYSTIKERN, "ATT ALLA ALKEMINS HEMLIGHETER LIGGER DOLDA INOM VECKEN TILL DENNA BLÅ MANTEL. DET ÄR ICKE BLOTT OCH DÄRT EN STEN SOM DU SÖKER, INTE HELLER EN VÄTSKA ATT GES SOM MEDICIN, UTAN ALKEMISTENS SANNA SÖKANDE ÄR EFTER DEN INDIGOFÄRGADE MANTELN. SE I UNIVERSUM OMKRING OSS HUR FADERN INOM HIMLENS BLÅ MANTEL OMSLUTER ALLA SINNA BARN. SE HUR MÄSTARNÄ I SINA KLÄDNADERS VECK OCH UNDER SINA MANTLARS SKYDD SAMLAR MÄNNISKORNAS HJÄRTAN. VET DU ATT ALKEMIN ÄR DEN PROCESS I MÄNNISKAN SOM FORMAR DENNA MANTEL, OCH ATT ENDAST DE SOM DÄR DENNA MYSTISKA SKRUD KAN GÖRA GÄLLANDE ATT DE KÄNNER ALKEMINS FORMLER".

"ALLA UNIVERSUMS KRAFTER DÄR DESSA UNDERBARA MANTLAR I MÅNGA FÄRGER, FÖR INDIGO INNEFATTAR ALLA FÄRGTONER. I LIVET KALLAS DESSA NYANSER FÖR MEDLIDANDE, RENHET OCH TJÄNANDE. DET ÄR UNDER DENNA MANTEL, SOM KALLAS MEDLIDANDE, SOM FADERNS TJÄNARE SAMLAR IN HANS EGENSINNIGA BARN. MEN ARBETET I FADERNS NAMN FÖR HIMLENS BLÅ, ÄR EN OFANTLIG MANTEL SOM

HAN I KÄRLEK SVEPER RUNT SKAPELSEN. DET ÄR EN SÅDAN MANTEL VAR OCH EN MÅSTE VÄVA TILL EN LEVANDE SKRUD, SOM VID FULLDORDAN FÖR MED SIG DEN KLART FATTADE SANNINGEN. ALLA MÄSTARNA DÄR DESSA MANTLAR - JA, DERAS LIV ÄR MANTLAR, TY DERAS HJÄRTAN ÄR SÅ STORA ATT DE SÖKER INNESLUTA ALLA LEVANDE VARELSER INOM SIN KÄRLEKS STRÅLGLANS. DESSA MANTLAR ÄR OCKSÅ BESKYDDANDE KLÄDNADER. DE ÄR I SANNING VISHETENS KLÄDER, MER DYRBARA ÄN NÅGON JORDISK DRÄKT; MEN MANTLARNAS ÄR VIDA, DE HAR MÅNGA VECK. ALLA SOM SÖKER SANNINGEN MÅSTE LÄRA ATT DE VISES STEN ALLTID ÄR DOLD NÅGONSTANS UNDER INVIGNINGENS BLÅ MANTEL."

"VARJE SANNING SOM VÄVES I SJÄLENS LEVANDE KLÄDNAD FÖR MED SIG ETT STORT FRAMSTEG, DEN FÖR MED SIG ÖKADE INSIKTER OM DET ANDLIGA MEDVETANDET. DET FINNS TUSENDE SOM ARBETAR FÖR MÄNNISKOSLÄKTET SOM INTE HÖR MÄNNISKOSLÄKTET TILL. SOM T. EX. ANDAR FRÅN VENUS OCH JUPITER, VILKA GENOM ATT JORDENS BARN BEHÖVER DEM, ÄR BUNDNA TILL OSS. DET FINNS MÅNGA AKTIVA HÄR SOM LÄNGTAR EFTER MÖJLIGHETEN ATT UTRÄTTA STÖRRE TING. DE ÄR ÄDLA SJÄLAR FRÅN OKÄNDA VÄRLDAR, SOM ÄR KEDJADE TILL JORDEN GENOM MÄNNISKANS IGNORANS. DESSA FÖRSTFÖDDA BRÖDER ÄR STÄNDIGT TVINGADE ATT FULLGÖRA UPPDRAG SOM MÄNNISKAN DORDE SVARA FÖR. MÄSTARNAS MÅSTE KOMMA FRÅN SINA KOSMISKA VÄRV FÖR ATT REDA UPP DE OKUNNIGAS MISSFÖRSTÅND OCH SVÅRIGHETER. DE MÅSTE SAMLA DE OBERÄKNELIGA SJÄLARNAS UNDER DE SKYDDANDE VECKEN I SINA MANTLAR, VILKA ÄR VÄVDA AV SANNINGENS LJUS, KUNSKAP OCH MAKT. VARJE GÅNG MAN FINNER EN SJÄL I MÄNNISKORNAS VÄRLD SOM ÄR VILLIG ATT PÅ SIG TA VÄRLDENS SORGER, SOM VILL ARBETA FÖR ATT ANDRA MÅ BLI DELAKTIGA AV MERA LJUS, SOM LÄR VAD SOM ÄR VÄRDEFULLT, OCH BLIR STARK TILLRÄCKLIGT ATT BÄRA MÄNSKLIGHETENS DÖRDROR --- NÄR EN SÅDAN SJÄL ÄR FUNNEN, TAR MÄSTAREN AV SIG SIN EGEN MANTEL OCH SÄTTER DEN ÖVER LÄRJUNGENS SKULDROR. MÄSTAREN BLIR DÅ FRI OCH KAN ÅTAGA SIG STÖRRE OCH VIKTIGARE UPPGIFTER - FRI ATT IKLÄDA SIG EN MER RYMLIG OCH BETYNGANDE KLÄDNAD."

"I DE DAGAR SOM SKALL KOMMA, MÅSTE JORDENS BARN BÄRA DET ANSVAR SOM GUDARNA NU DIGNAR UNDER. LJUSETS MAKTER SÖKER EFTER SÅDANA SOM VILL BÄRA DERAS KLÄDNADER, SÅDANA VARS SJÄLAR ÄR STORA OCH VUXNA NOG ATT VARA BLÅ MANTLAR, MED RÄCKVIDD NOG FÖR ATT SAMLA DE SVAGASTE PÅ JORDEN UNDER SINA MANTELVECK."

DEN GAMLE ALKEMISTENS ÖGON VAR SLUTNA, OCH HAN HÖRDE RÖSTEN SOM I EN DRÖM. MEN PLÖTSLIGT FYLLDES HELA HANS VARELSE SOM AV EN STOR FLOD AV LJUS. HAN SÅG DET SÅ LÄNGE DOLDA - SANNINGEN SOM ALLA DESSA ÅR GÄCKAT HONOM STRÖMMADE IN I HANS LÄNGTANDE SJÄL.

"JAG HAR FUNNIT DEN!" ROPADE HAN. "JAG HAR FUNNIT DE VISES STEN! JAG SER DESS LJUS STRÅLA UT FRÅN DJUPEN I MIN EGEN SJÄL. JAG HAR FUNNIT LIVETS VATTEN, OCH DET FLÖDAR ÖVER MIG FRÅN FLODERNA MED LEVANDE VATTEN. JAG KÄNNER GILEADS GYLLENE OCH LÄKANDE DALSAM, HUR DEN DROPPE EFTER DROPPE FALLER FRÅN MITT SARGADE HJÄRTA. JAG FÖRSTÅR! JAG FÖRSTÅR!"

"DU HAR RÄTT FÖRSTÅTT ALLT", SVARADE MYSTIKERN, DÄR HAN SATT INSVEPT I SIN MANTEL. "FÖR VET ATT UT FRÅN DIN EGEN VARELSE STRÖMMAR BÖTEMEDLET FÖR VÄRLDENS LIDANDE -- DEN VÄNLIGA HANDLINGEN, DEN MJUKA BERÖRINGEN, DET LILLA LEENDET I STUNDER AV BEDRÖVELSE - ALLT DETTA INNEÄR LIVETS VATTEN FÖR DINA MEDMÄNNISKOR. FRÅN DEN SOM TJÄNAT LIVET OCH LÄRT KÄNNA LÄRAN SKINER DE VISES STEN I SIN FULLA STRÅLANDE GLANS. I SANNING ÄR TRÖSTENS ORD FÖR DET SORGSNA ÖGONBLICKET, SÅ ÄR OCKSÅ DET OSJÄLVISKA MEDLIDANDET I NÖDENS STUND. DITT SÖKANDE ÄR SLUT, BRÖDER. DU HAR FUNNIT ALLT DETTA DU SÖKT SÅ LÄNGE. DINA ÅR AV ARBETE HAR FÅTT SIN BELÖNING. DIN UTHÅLLIGHET OCH FLIT HAR INTE VARIT FÖRGÄVES".

"VAD SKALL DU NU GÖRA MED DETTA, BRÖDER? KOMMER DU ATT UTNYTTJA DESSA KOSTBARA HEMLIGHETER, SOM HAR BLIVIT UPPENDARADE FÖR DIG?"

DEN GAMLE ALKEMISTEN RESTE SIG UPP, HANS ÖGON UPPLYSTES AV ETT SÄLLSAMT GLÖD, SOM ÅTERSPEGLADE GLANSEN FRÅN LJUSET INOM HONOM. HANS STAPPLANDE STEG BLEV KRAFTIGARE, SOM OM HAN I SANNING HADE FUNNIT DEN EVIGA UNGDOMENS KÄLLA. HANS SKAKANDE HÄNDER BLEV STADIGA. HAN RÄTANDE PÅ SIG OCH PEKARDE UT MOT HUSEN UTANFÖR SIN GROTTA.

"JAG SKALL VÄNDA ÅTER!" ROPADE HAN. "ALLA DESSA ÅR HAR JAG GÖMT MIG SJÄLV, HÄR I DENNA GROTTA UNDER KULLARNA, MEN NU SER JAG ATT MIN PLATS ÄR UTE I VÄRLDEN. JAG SKALL ÅTERVÄNDA TILL DEN, OCH FÖR ALLA SKALL JAG FÖRTÄLJA SANNINGEN SÅDAN DU HAR UPPENDARAT DEN FÖR MIG. JAG VILL GÅ UT OCH LEVA DE VISES STEN."

AV LIVETS VATTEN OCH GILEADS LÄKANDE BALSAM SKALL JAG GE ÅT ALLA MÄNNISKOR, RIKA OCH FATTIGA, GAMLA OCH UNGA, VILKEN RAS OCH TROSBEKÄNNELSE DE ÄN MÅ HA. DE SKALL FÅ SE LJUSET SOM JAG HAR FUNNIT. DE SKALL OCKSÅ FÅ VETA HUR JAG FANN DET. GUDARNA HAR VARIT NÅDIGA OCH GIVIT MIG SKATTEN JAG SÖKTE, OCH NU UTLÄMNAR JAG DESSA SKATTER SÅ ATT DE MÅ TJÄNA MÄNNISKORNA.

FRÄMLINGEN I DEN BLÅ MANTELN LOG, OCH HAN TOG DEN GAMLE OM AXLARNAS OCH LEDDE HONOM TILLBÄCKA TILL STOLEN. "SITT NED OCH VILA", SADE HAN. "DU HAR NÅTT MÅLET FÖR DITT SÖKANDE. DIN SJÄL ÄR FYLLED AV STORT MEDLIDANDE. DU KOMMER I SANNING ATT TJÄNA DINA MEDMÄNNISKOR TILL DIN GUDS ÄRA OCH TILL MÄSTARNAS FRIGÖRELSE."

SAKTA SJÖNK DEN GAMLES HUVUD NED MOT BRÖSTET, OCH GENOM BERÖRINGEN AV MÄSTARENS HÄNDER LUGNADES HANS HJÄRTA, SOM DEN STORA UNDERDARA UPPTÄCKTEN FÅTT ATT KLAPPA SÅ HASTIGT. MYSTIKERN STOD LUTAD ÖVER HONOM NÄR HAN SOMNADE IN, FRIDFULLT SOM ETT DARN.

"VILA, BRODER", VISKADE HAN, "FÖR DITT SÖKANDE HAR VARIT LÅNGT, OCH DINA FORSKNINGAR INTENSIVA. VILA, TY FRAMFÖR DIG LIGGER ARBETE FÖR ALL OÄNDLIGHETS KOMMANDE TID. FRÅN DEN DAG SOM NU RANDATS FINNS EJ MER NÅGON VILA FÖR DIG. SOV, FÖR DINA NU SLUTNA ÖGON SKALL VARA ÖPPNA GENOM TIDERNAS. VAR LYCKLIG NU, TY FRAMFÖR DIG, PÅ GOLGATA LÅNGT DORTA, RESER SIG SKUGGAN AV ETT KORS".

MYSTIKERN SJÖNK NED PÅ SINA KNÄN, KNÄPpte SINA HÄNDER OCH BAD. "FADER, JAG TACKAR DIG FÖR ATT ÄNNU EN HAR FUNNIT LJUSET; ATT EN VANDRANDE SJÄL HAR FUNNIT VÄGEN SOM LEDER TILL BEFRIELSE. JAG TACKAR DIG FÖR ATT JAG NU ÄR FRI OCH REDO FÖR ETT STÖRRE OCH SVÅRARE UPPDRAG. JAG TACKAR DIG, FADER, FÖR ATT DENNA SJÄL IDAG HAR FUNNIT DET HAN SÖKT. OCH, EVIGE GUD, HJÄLP MIG I MITT OUPPHÖRLIGA SÖKANDE EFTER MYSTERIERNAS NYCKLAR, I DIN VÄLSIGNADE SONS NAMN."

MÄSTAREN STEG UPP OCH TOG AV SIG SIN MANTEL OCH SVEPTE DEN RUNT DEN SOVANDE ALKEMISTENS SKULDROR. "HÄR, BRODER, ÄR DEN KAPPA SOM JAG BURIT. FÖR DÄR EN KORT STUND SEDAN FÅNGADE JAG DIG I DESS VECK; NU GER JAG DIG DEN MED ALLA DESS FRÖJDER, MED ALLA DESS SORGER. IN UNDER DESS VECK SKALL DU SAMLA MÄNNISKORNAS SJÄLAR I DEN STORE ENDES NAMN, VARS BLÅ MANTEL INNESLUTER SKAPELSEN."

MYSTIKERN VANDRADE SEDAN LÅNGSAMT DÄRIFRÅN MED ETT UTTRYCK AV LUGN, FRID OCH GUDOMLIGT MEDLIDANDE I SITT ANSIKTE. HAN LYFTE SINA ÖGON MOT LJUSET SOM STRÖMMADE NED FRÅN HIMLARNAS. "FADER, JAG ÄR REDO FÖR DINA STÖRRE UPPDRAG."

FRÅN NÅGONSTANS STRÄCKTES TVÅ HÄNDER NED, OCH EN STOR BLÅ MANTEL LADES ÖVER MYSTIKERNS SKULDROR - EN LÅNGT MER OMFÅNGSRIK OCH LÅNGT MER DESVÄRLIG OCH HINDRANDE ÄN DEN TIDIGARE. HAN VACKLADE UNDER VIKTEN AV DESS MASSIVA VECK, JUST SOM JESUS VACKLAT UNDER KORSETTS TYNGD. MEN SOM MED GUDOMLIG STYRKA HÖJDE HAN SIG OCH SPRED UT MANTELNS VECK, SÅ ATT DE INOM SIG TYCKTES FAMNA HELA SKAPELSEN, OCH MED JUDLANDE RÖST ROPADE HAN TILL EN VÄRLD I SMÄRTA: "KOM TILL MIG NI ALLA SOM ARBETAR OCH ÄR BETUNGADE, OCH JAG SKALL GE ER RO."

IFÖRD DENNA STORA MANTEL, SOM INNESLÖT OCH SKYDDADE TUSENTALS LEVANDE VARELSER, SVÄVADE MYSTIKERN TYST OCH STILLA ÖVER VÄRLDEN, OCH IN UNDER SIN KLÄDNADS VECK SAMLADE HAN MÄNNISKORNAS SJÄLAR. DEN GAMLE ALKEMISTEN HADE PÅ SIG TAGIT DEN MINDRE UPPGIFTEN OCH FRIGJORT MÄSTAREN FÖR EN STÖRRE.

NÄR DEN GAMLE ALKEMISTEN VAKNADE KUNDE HAN INTE SKÖNJA NÅGON BLÅ KLÄDNAD, MEN HANS SJÄL, SOM SETT DEN SOM I EN VISION, HADE KLÄTT I DEN MEDLIDANDETS INDIGOFÄRGADE MANTEL SOM FÖR ALLTID OMSVEPER VÄRLDENS SORGER.

0---0---0---0---0---0

FRÅN MANLY HALL'S BOK "THE WAYS OF THE LONELY ONES"

-----